

Bình đẳng giới – tương thế mà không phải thế

bạn trẻ kể chuyện

Hạnh phúc có nằm trong tay tôi?

Mục lục

Hạnh phúc có 1
nằm trong tay
tôi?

Có nhất thiết: 2
“Đàn ông xây
nhà, đàn bà
xây tổ ấm”?

Khi công nhân 3
kể chuyện bằng
hình ảnh

Bất bình đẳng 4
giới được cổ
vũ quanh ta

Khi công nhân 5
kể chuyện bằng
hình ảnh

Người lao động 7
góp ý Điều 10
Dự thảo Sửa
đổi Hiến pháp

Bí kíp 7

Nhìn bạn bè ai cũng có “người nổi dãi” anh cảm thấy mình thua kém, lép vế. Có bốn đứa con gái khiến cho anh trở nên bất cần, đối xử thô bạo, thiếu trách nhiệm đối với vợ con.

Dù tôi đã cố gắng sinh con theo ý anh để có thể níu giữ hạnh phúc gia đình, nhưng giờ đây, ngày đêm chồng tôi trách móc, hành hạ, coi tôi là kẻ vô tích sự. Anh gán cho tôi cái tội là “không biết đẻ” để ruồng rẫy, khinh rẻ mẹ con tôi. Gia đình chồng tôi cũng vậy, họ còn có ý muốn tôi phải để cho anh đi “kiếm” thêm con ở ngoài nếu không sẽ phải ly hôn.

Mang thai đứa con thứ hai, thứ ba, rồi đứa thứ tư, tôi đặt vào đó biết bao hi vọng về một đứa con trai, nhưng cứ mỗi lần hi vọng thì lại càng thất vọng. Nhìn các con sinh ra không nhận được sự chào đón của bố, tôi tủi thân vì mình thì ít mà thương con thì nhiều. Mới ngoài 30 tuổi đầu, nhưng từ khi sinh thêm đứa thứ tư, sức khỏe của tôi đã yếu đi rất nhiều, nhưng nếu không tiếp tục công việc thì chồng tôi cũng không thể một mình nuôi cả 6 miệng ăn. Cho dù cả hai người cùng đi làm, nhưng gánh nặng kinh tế vẫn đè nặng lên vai chúng tôi lại chịu áp lực từ gia đình, từ những người xung quanh về việc sinh toàn con gái, chồng tôi suốt ngày cáu bẳn, anh mắng chửi, ghét bỏ các con, coi chúng như những “cái nợ đời” của anh. Thương các con, thương cho phận mình, xót xa, tủi nhục mà tôi không biết kêu ai.

Các con tôi còn nhỏ nhưng khi phải chứng kiến, phải chịu sự khinh miệt của bố, chúng hỏi tôi: “Mẹ con mình không sống chung với bố nữa được không?”. Tôi đã từng nghĩ cả đời này sẽ chấp nhận cuộc sống như vậy, nhưng câu hỏi của các con đã khiến tôi bừng tỉnh. Chúng không có tội gì cả (và tôi cũng thế). Nếu chồng tôi không chịu thay đổi quan điểm “trọng nam khinh nữ” và vẫn cứ lấy đó làm lý do để hành hạ mẹ con tôi thì đã đến lúc, tôi và các con nên bắt đầu cuộc sống mới. Tối nay, sau bữa cơm, tôi sẽ nói chuyện nghiêm túc với anh...

Hãy yêu những đứa trẻ vì chúng là con bạn

Tư vấn viên Minh Nguyệt của Tâm sự bạn trẻ chia sẻ:

Nếu tìm kiếm và níu giữ hạnh phúc gia đình bằng sinh con theo đúng giới tính người khác mong đợi thì có thể cả cuộc đời bạn sẽ không với tới hạnh phúc, thậm chí nó còn làm cho gia đình nhanh tan rã hơn. Bởi thế, hãy yêu những đứa trẻ vì chúng là con bạn, hãy coi những đứa trẻ là cội nguồn của hạnh phúc chứ không phải vì chúng là con trai hay con gái.

bạn trẻ trải nghiệm

Quyền 6*: Quyền quyết định số con và thời điểm có con

Vì là người trực tiếp mang thai nên mỗi người phụ nữ đều được quyền lựa chọn việc mình có nên sinh con hay không cũng như lựa chọn số con mong muốn và thời điểm sinh con. Dù là chồng nhưng nam giới không có quyền can thiệp vào quyết định này mà chỉ có thể đưa ra mong muốn của mình để người phụ nữ cân nhắc trước khi đi đến quyết định cuối cùng về việc có

Có nhất thiết “Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấm”?

Hiện nay, không ít người vẫn đang cho rằng sự phân công công việc như xưa là bình đẳng, bởi mỗi người, mỗi việc đàn ông đã “xây nhà” thì đàn bà cần “xây tổ ấm”. Bàn về vấn đề này, các bạn công nhân khu công nghiệp Phú Thị có nhiều ý kiến trái chiều nhau, nhưng nhiều ý kiến vẫn đang nghiêng theo hướng: “Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấm”, điều này có thực sự hợp lý?

Đàn ông rửa bát thì sao?

Đàn ông rửa bát thì sao?

Tình yêu của Thảo và Hưng đang đến độ rất gần gũi, mặn nồng. Và cũng chính từ đây, cứ cuối mỗi tuần Hưng lại gửi cho Thảo một túi quần áo to tướng để cô giặt giúp. Cũng những cuối tuần ấy, họ lại cùng nhau đi chơi, cùng nhau ăn cơm rất tình cảm, đầm ấm. Chỉ có điều, người nấu cơm luôn là Thảo, người rửa bát cũng không ai khác ngoài Thảo. Còn Hưng hạnh phúc vì được chăm sóc, được nghỉ ngơi, được tận hưởng những ngày chủ nhật đầm ấm, vui vẻ.

Chia sẻ về quan điểm liên quan đến việc đàn ông rửa bát, anh Trung thấy câu chuyện của Thảo và Hưng rất bình thường. Đây là kiểu sinh hoạt gia đình anh hướng tới trong tương lai. Anh cho rằng: “Đàn ông rửa bát thì rất chán”. Anh giải thích: “Tôi thấy đây là việc của con gái, con trai làm không hợp. Với lại, khi con trai làm người ngoài nhìn vào người ta đánh giá”.

Người đã lập gia đình có vẻ đồng cảm và chia sẻ hơn với sự vất vả của người phụ nữ: “Tôi rất thương vợ khi thấy vợ giặt giũ, bế núc”, nhưng, “mỗi khi vợ nhờ là tôi lại tỏ ra không thích vì tôi rất ngại làm mấy việc lật vật đó”, anh Minh bày tỏ.

“Con gái ơi, hãy thương cho cái ví mỏng của con trai”

Bạn Tú đã kêu lên như vậy khi được hỏi về tình huống người nam là người trả tiền cho những cuộc đi chơi. Tú chia sẻ: “Quan niệm con trai phải ga lăng đã khiến chúng tôi luôn là người trả tiền trong mỗi cuộc đi chơi với các bạn gái”.

Nguyên đồng tình: “Đồng lương công nhân không nhiều, các bạn gái cũng có mức lương tương tự như mình nhưng không hiểu sao, các bạn ấy lại cứ nghĩ chuyện trả tiền là của con trai, nhiều lúc cũng muốn nói cả nhóm cùng *đưa góp* nhưng nếu nói như vậy, có khi tình bạn cũng kết thúc ngay sau đó”.

Nếu con gái chủ động?

Nếu con gái bày tỏ tình yêu thì nhiều thanh niên công nhân vẫn coi là “dạn quá, chẳng nữ tính”, còn nếu bày tỏ nhu cầu tình dục thì... “có vẻ hơi hư, mình e người như vậy hơi ăn chơi, đua đòi. Mình sợ con gái như vậy”, bạn Thắng thổ lộ.

* Quyền tình dục (Nguồn: Hiệp hội kế hoạch hoá gia đình quốc tế - IPPF)

Có vẻ như cũng e ngại sự đánh giá của các bạn trai có quan điểm như Thắng nên Tâm thừa nhận: “Nếu có nhu cầu tình dục thật, mình cũng chẳng dám nói với bạn trai, mình sợ anh ấy hiểu lầm”

Đâu mới là bình đẳng?

Trong câu chuyện của Thảo và Hưng, Thảo không một lời kêu ca khi chăm sóc cho người yêu. Nhưng khi được hỏi về cảm nhận của mình, Thảo chia sẻ: “Tại vì bà mình, mẹ mình vẫn làm việc nhà từ trước đến nay nên nếu không làm, mình sợ bị đánh giá là không đảm đang. Nhưng nói thật, mình thấy mệt mỏi vô cùng, cả mình và người yêu đều chỉ được nghỉ một ngày chủ nhật. Ở bên người yêu cũng thấy hạnh phúc, nhưng bây giờ mình lại thấy sợ cuối tuần vì đến lúc đó mình chẳng được nghỉ ngơi gì cả, công việc có khi còn bận hơn cả đi làm”.

Làm việc nhà cùng nhau sẽ giúp các thành viên trong gia đình gần gũi hơn

Hương bức xúc: “Chồng mình luôn nói việc nhà là việc đàn bà, trong khi hai người đều đi làm kiếm tiền như nhau chứ có phải là chỉ anh ấy đi làm còn mình ở nhà chăm con, đi chợ, nấu cơm rửa bát đâu”. Hương nói thêm: “Hiện nay nữ giới đã nhìn nhận việc *xây nhà* không phải chỉ là việc của đàn ông, nữ giới đã xác định gây dựng kinh tế gia đình là việc của cả hai vợ chồng, chúng tôi cùng làm, cùng kiếm tiền nhưng chẳng hiểu sao, những việc không tên trong gia đình vẫn bị coi là việc riêng của nữ giới”. Huệ đồng tình: “Có một số nam giới ngày nay cũng đã tiến bộ hơn, họ cũng đã bắt đầu làm việc nhà nhưng các anh vẫn coi đấy là việc của phụ nữ và khi họ làm tức là làm hộ, làm giúp”.

Không phải gánh nặng và áp lực chỉ đè lên vai người nữ, người nam cũng có những áp lực nhất định.

Nguyên tâm sự: “Cũng chẳng sao nếu đồng lương khá khẩm hay thỉnh thoảng mới mời bạn bè, tuy nhiên khi yêu, đặc biệt là giai đoạn đầu, không ga lăng sẽ bị các bạn gái cho là... keo kiệt, bủn xỉn. Nguy cơ mất bạn gái như chơi, nhưng, cứ như vậy thì mình cũng thấy thật khốn khổ vì có những lúc các bạn gái muốn thử sự ga lăng của mình, các bạn ấy gọi đồ thật hoành tráng. Sau mỗi cuộc như vậy, mình phải ăn mì tôm suốt cả tháng”.

Trong chuyện tình dục, bởi quan niệm người nam phải chủ động, mạnh mẽ, vô hình chung cũng đẩy các bạn gái vào thế thụ động, song nó cũng mang đến một hệ lụy khác là có thể làm cho các bạn nam tự ti hơn nếu chẳng may gặp tình huống “trên bảo dưới không nghe”, hoặc không được quan tâm đến cảm xúc, sở thích của mình trong chuyện này. Hải bộc bạch: “Lần đầu làm chuyện ấy, mình cảm thấy nhiều cảm xúc chen lấn nhau, nên lúc đầu cậu nhỏ cũng rất hoành tráng, nhưng khi lâm trận tự nhiên nó lại tiu nghỉu. Bạn gái thấy thế lại bảo sao anh yếu thế. Nghe vậy, mình cũng thấy tự ti và có cố gắng cũng chẳng lên nổi nữa”.

Hạnh phúc là sẻ chia

Cứ nghĩ việc này là việc của phụ nữ, việc kia là việc của đàn ông thì vô hình chung chúng ta đang tự gây áp lực cho nhau, làm hạn chế khả năng và cơ hội của nhau. Nếu vậy, tại sao mỗi người không thể nhìn nhận công việc theo hướng bình đẳng hơn: tại sao người nam lại không thể làm việc nhà nếu như người nữ đã cùng chung tay gây dựng kinh tế gia đình? Tại sao người nữ không thể chủ động bày tỏ tình yêu, sở thích và ham muốn tình dục của mình, không thể chủ động đáp ứng sở thích của người nam như cách người nam làm cho người nữ?

Hạnh phúc là sẻ chia, không có ai sinh ra đã gắn với một công việc cụ thể nào. Vì thế, không có việc gì là việc riêng của nữ hay của nam. Bình đẳng là khi mỗi người biết rằng các công việc đều cần sự chung tay, sự sẻ chia của các thành viên trong gia đình nói riêng và cộng đồng nói chung.

Thanh Hằng (KCN Phú Thọ)

CÓ THỂ BẠN CHƯA BIẾT?

Chủ đề PhotoVoice

Những chủ đề sẽ được CN phản ánh liên quan đến cuộc sống tại khu trọ, những khó khăn thiếu thốn trong điều kiện sinh hoạt, trong các mối quan hệ, nguy cơ thiếu hụt kiến thức và kỹ năng trong việc chăm sóc SKSSTD và phòng chống HIV... Ngoài ra những vấn đề sẽ được phản ánh còn là hình ảnh chân thực của những người nữ CN khi phải đối mặt với sự phân biệt đối xử liên quan đến giới, bị quấy rối và bạo hành cũng như bất bình đẳng trong phân công lao động. Bên cạnh đó, tình yêu phố thị, chuyện tình cảm của những lao động trẻ, những áp lực khó khăn trong tình yêu, vấn đề sức khỏe bệnh tật, địa chỉ dịch vụ chăm sóc sức khỏe cho công nhân, sự thay đổi sau quá trình tham gia vào dự án... cũng là những chủ đề được các bạn quan tâm và mong muốn thể hiện.

Bạn cũng có thể gửi ảnh tham dự chương trình qua địa chỉ ở Trang 8.

S

Khi công nhân kể chuyện bằng hình ảnh

Với tiến trình công nghiệp hóa, công nhân tại các khu công nghiệp đang ngày càng trở nên một lực lượng quan trọng trong xã hội. Trong khi những vấn đề pháp lý như hợp đồng lao động, bảo hiểm... của nhóm này đã nhận được sự quan tâm của công luận, các vấn đề liên quan đến đời sống xã hội, tinh thần và sức khỏe thể chất của họ vẫn còn bị bỏ ngỏ. Không chỉ thế, những nhu cầu bình thường và thiết yếu về tình yêu, tình dục và sinh sản của những chàng trai, cô gái đang “tuổi yêu” này còn bị nhìn nhận một cách tiêu cực. Đâu đó, những vấn đề của họ đã được báo chí nhắc đến, nhưng vì phản ánh với con mắt của người ngoài cuộc, hầu hết các bài báo chưa thấy được các yếu tố môi trường, xã hội tác động đến vấn đề của người công nhân và do vậy thường mang tính đổ lỗi. Điều này đã làm các định kiến với người công nhân, nhất là nữ công nhân, vốn đã nặng nề lại càng nặng nề hơn.

PhotoVoice đã đem đến sự hào hứng cho các thành viên tham gia.

Nhằm giúp những người công nhân, đặc biệt là công nhân trẻ có thể đưa ra tiếng nói của mình, xóa bỏ định kiến và đòi hỏi các quyền và nhu cầu chính đáng của họ phải được doanh nghiệp, xã hội, cộng đồng và gia đình thừa nhận và thực hiện, Trung tâm Sáng kiến Sức khỏe và Dân số (CCIHP) triển khai chương trình PhotoVoice “Cuộc sống của tôi, Ước mơ của tôi”. Chương trình được thực hiện với sự phối hợp của các công nhân tình nguyện tại ba khu công nghiệp Phú Thị, Nội Bài và Bắc Thăng Long và Mạng lưới Thanh niên Tiên phong Vì Quyền Tình dục Việt Nam.

Chương trình được triển khai từ tháng 3 đến tháng 7 năm 2013. Dự kiến sẽ có ít nhất 2 cuộc triển lãm lớn được tổ chức vào cuối tháng 4 và cuối tháng 7 tại Trung tâm Hà Nội trong không gian mở, hướng tới đông đảo các cơ quan ban ngành nhà nước, báo chí, công chúng và cộng đồng doanh nghiệp, các nhà lập sách và 3 cuộc triển lãm tại các khu công nghiệp Phú Thị, Nội Bài và Bắc Thăng Long.

Khởi đầu của chương trình là buổi tập huấn về PhotoVoice tại CCIHP vào 9/3 với sự tham gia của 16 công nhân tình nguyện và các tình nguyện viên thanh niên của dự án.

PhotoVoice “Cuộc sống của tôi, Ước mơ của tôi” chắc chắn sẽ là một trải nghiệm thú vị với các bạn công nhân và thanh niên tình nguyện trong thời gian tới.

Hồng Phan

PhotoVoice hay còn gọi là Chụp ảnh có sự Tham gia là một phương pháp được sử dụng rất phổ biến trong phát triển cộng đồng và giáo dục. PhotoVoice giúp đưa ra tiếng nói (Voice) của các nhóm yếu thế thông qua ảnh (Photo). Điểm cốt lõi của PhotoVoice là việc chính những người của cộng đồng tham gia tự chụp ảnh, cùng nhau thảo luận và đưa ra các câu chuyện của họ, thể hiện quan điểm và vấn đề của họ thông qua các bức ảnh. PhotoVoice được phát triển bởi Caroline C. Wang và Mary Ann Burris năm 1992.

Bất bình đẳng giới được cổ vũ quanh ta

Mặc dù đã có rất nhiều chiến dịch truyền thông tuyên truyền xóa bỏ bất bình đẳng giới, thế nhưng sự thực thì hình ảnh về sự bất bình đẳng này vẫn tồn tại xung quanh chúng ta.

Từ trường học...

Nhắc chồng dọn mâm bát xuống bếp, Linh (công nhân KCN Bắc Thăng Long) vô cùng ngạc nhiên khi cậu con trai bốn tuổi nói đồng giọng: “Đây là việc của con gái, mẹ tự làm đi, không được sai bố”. Cả nhà cùng phì cười, chồng Linh hòa vào theo: “Con nói đúng rồi đấy, mẹ nó dọn bát đĩa đi”. Khẽ mỉm cười, Linh tiến lại gần hỏi cậu con trai: “Ai dạy con như thế?”, “Mẹ Hoa (tên cô giáo ở trường) dạy con”, cậu bé nhanh nhẩu đáp. “Thế mẹ Hoa dạy con thế nào?”, Linh hỏi tiếp; cậu bé đáp: “Mẹ Hoa bảo: Mẹ thì rửa bát, quét nhà, giặt quần áo, bố thì sửa bóng điện, sửa ống nước...” Linh làm rõ hơn: “Thế mẹ Hoa có dạy bố phải cũng phải làm việc nhà không con?”; “Không, mẹ Hoa bảo việc nhà là việc của phụ nữ, còn bố phải làm việc lớn trong gia đình”, cậu bé tuyên bố.

Vốn đã được tham gia một khóa học về bình đẳng giới, Linh nhẹ nhàng: “Con à, mọi người sống trong cùng một gia đình sẽ cùng nhau ăn, cùng nhau vui chơi và cùng nhau làm việc nhà nữa. Mẹ nấu cơm thì bố trông em, chơi với con. Mẹ đang bận cho em ăn thì bố phải đi dọn rửa bát”. Cậu bé vẫn cố bảo vệ ý kiến của cô giáo: “Không phải, mẹ Hoa bảo việc nhà là việc của con gái. Sau này lớn lên con sẽ giúp mẹ xây nhà giống chú ở trong sách đấy”. “Sách nào hả con”, Linh ngạc nhiên. “Sách học của chị Cún ạ”. Nói rồi, cậu bé chạy vội vào trong phòng, lấy ra cuốn sách Tiếng Việt của chị gái và chỉ vào một trang: “Đây này, sau này con sẽ xây nhà đẹp như thế này cho mẹ”. Cầm quyển sách lên tay, Linh lật giở một hồi khi thấy bác sĩ, bộ đội, phi công... thì ảnh minh họa là nam, y tá, giáo viên... sẽ nữ. Làm việc nhà, chăn gà, nuôi lợn... cũng là nữ, còn xây nhà, sửa điện... là nam.

... đến truyền thông

“Không chỉ có sách giáo khoa hay những tài liệu tham khảo dành cho học sinh, mà ngay cả quảng cáo trên các phương tiện truyền thông đại chúng cũng mắc phải lỗi này”, Thủy Tiên – cán bộ tư vấn của Tâm sự bạn trẻ chia sẻ. “Chẳng hạn, nếu quảng cáo sản phẩm gia dụng như: nước rửa bát, xà phòng... thì sẽ gắn liền với hình ảnh người phụ nữ đang làm việc nhà. Còn quảng cáo: sắt, thép, ngân hàng thì người sử dụng sản phẩm, dịch vụ sẽ là nam giới.

(Xem tiếp trang 8)

Một số bức tranh minh họa nghề nghiệp của các nhân vật trong sách giáo khoa Tiếng Việt lớp 1-5,

Thông qua thực hành trong gia đình, các bài học trong sách giáo khoa, cũng như những quảng cáo trên các phương tiện truyền thông đại chúng... các khuôn mẫu giới sẽ “thấm” dần vào các bé. Điều này dẫn đến hậu quả là khi trưởng thành, sẽ không ai nhận ra mình đang bị sống và làm việc dựa trên định kiến giới. Đó là lý do vì sao bất bình đẳng khó xóa bỏ dù đã có nhiều chương trình truyền thông được thực hiện. Do vậy, điều cần thiết là chỉ ra cho các em những điều bất hợp lý ấy và quan trọng hơn là cho các em thấy những hình mẫu khác, những nếp sinh hoạt khác với xưa.

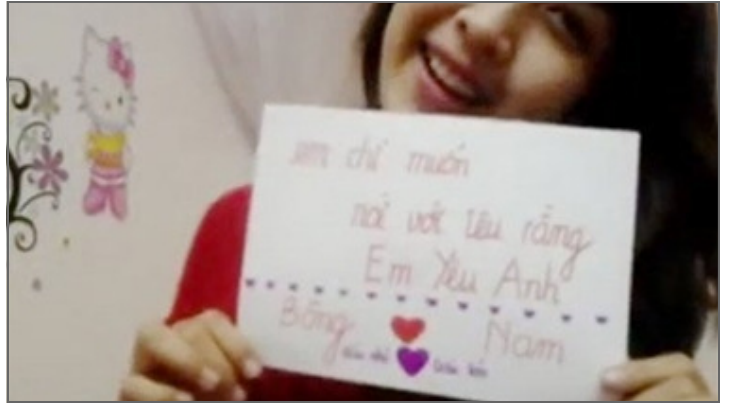
tư vấn bạn trẻ

Tình yêu hay bất kỳ công việc, cơ hội nào trong cuộc đời đều cần sự chủ động, tích cực của mỗi người trong cuộc. Sự chủ động ấy không phân biệt giới tính, không có chuyện sự chủ động của nam là bình thường, là đáng quý còn sự chủ động của người nữ lại là bất thường và đáng phê phán.

Nếu con gái chủ động?

Em và anh cùng làm ở một phân xưởng, anh làm ở bộ phận bảo trì còn em làm ở tổ may. Thỉnh thoảng em gặp anh ở công ty. Anh là người trầm tính, ít nói, nhưng anh lại luôn nhiệt tình và rất có trách nhiệm với công việc. Em có cảm

giác nhớ nhưng, muốn gặp anh rất nhiều. Em rất muốn bày tỏ tình cảm của mình với anh ấy nhưng em sợ tình cảm của mình chưa phải là tình yêu? Em cũng lo lắng mình là con gái mà chủ động trước thì anh ấy có chấp nhận hay không, có đánh giá mình hay không? Rất mong chương trình tư vấn giúp em?

Bạn nữ, 22 tuổi, Hà Nội

Bạn thân mến!

Bạn băn khoăn không biết tình cảm với người bạn trai cùng phân xưởng có phải là tình yêu hay không, bạn cũng lo bạn ấy đánh giá và không đón nhận bạn khi bạn chủ động giải bày tình cảm. Chúng tôi hiểu phần nào những trăn trở này của bạn!

Bạn biết không tình cảm vốn không giống như công thức toán học luôn rõ ràng, mạch lạc. Vì vậy không phải cứ cộng một chút nhớ nhưng, một chút mong chờ, một chút nể phục... là tình yêu. Tình yêu cần được trải nghiệm qua thời gian, qua quá trình giao tiếp trực tiếp với nhau. Vậy với thời gian hai bạn biết nhau, ngoài cảm giác nhớ nhưng, muốn gặp anh ấy, bạn còn tình cảm, cảm xúc cũng như mong đợi nào khác với anh ấy? Có thể lúc này với bạn để khẳng định tình cảm đó là tình yêu hay không quả là không dễ, tuy nhiên thời gian sẽ trả lời giúp bạn. Trong thời gian đó bạn nghĩ sao về việc tạo những cơ hội gặp gỡ, tiếp xúc, quan tâm, chăm sóc đến anh ấy để tình cảm có cơ hội sinh sôi và phát triển hơn nữa? Lúc đó bạn sẽ càng có những bằng chứng để hiểu được những gì trong trái tim mình phải không bạn?

Khi bạn cảm nhận được rằng anh ấy là quan trọng với bạn, tình cảm bạn dành cho anh ấy là tình yêu thì không có lý do gì khiến bạn không thể bày tỏ tình cảm của mình. Nếu bạn không bày tỏ, anh ấy sẽ khó lòng biết được tình cảm của bạn và như thế là bạn đang tự đánh mất một cơ hội để có được tình yêu của mình. Tuy nhiên, khi bạn bày tỏ tình cảm thì kết quả có thể không như bạn mong đợi, bạn ấy có thể từ chối tình cảm của bạn. Lường trước điều này để bạn chủ động và vững vàng hơn trong trường hợp có điều ngoài ý muốn xảy đến, song đừng vì thế mà bỏ đi 50% cơ hội có được tình yêu đích thực của mình, bạn nhé.

Chúc bạn thành công!

Người lao động góp ý Điều 10 Dự thảo Sửa đổi Hiến pháp

Điều 10 trong Dự thảo Hiến pháp sửa đổi năm 1992 ghi rõ vai trò và ý nghĩa quan trọng của tổ chức Công đoàn là đại diện và bảo vệ quyền lợi cho người lao động. Tuy nhiên, câu đầu dự thảo ghi: “*Công đoàn Việt Nam là tổ chức chính trị - xã hội của giai cấp công nhân và người lao động*”. Người lao động thấy rằng: bản thân cụm từ “*người lao động*” đã bao hàm cả công nhân trong đó. Hơn nữa, việc để cụm từ “*giai cấp công nhân*” ở đây, vô hình chung tạo nên vị trí đặc biệt của công nhân trong mối quan hệ giữa tổ chức công đoàn với người lao động. Điều này có thể làm tiếp diễn tình trạng, công đoàn chỉ thực hiện vai trò của mình với công nhân và người lao động ở những công ty thuộc khối nhà nước, công ty lớn và vừa là chủ yếu. Còn những người lao động tự do, những người lao động ở những công ty nhỏ sẽ tiếp tục bị bỏ quên như hiện nay. Vì vậy, người lao động khuyến nghị bỏ cụm từ “*giai cấp công nhân*” trong điều này để công đoàn bảo vệ lợi ích của mọi người lao động một cách bình đẳng. Bên cạnh đó, người lao động cũng bày tỏ lo ngại về sự thiếu độc lập và tiếng nói hạn chế của các tổ chức công đoàn do nhân viên công đoàn phải ăn lương của lãnh đạo doanh nghiệp. Theo đó, người lao động khuyến nghị thêm cụm từ “*hoạt động trên nguyên tắc độc lập*” vào Điều 10 để tổ chức này có thêm những cải tiến về chức năng và nguyên tắc hoạt động, từ đó đảm bảo tốt hơn vai trò và ý nghĩa của tổ chức này.

Điều 10: Đề nghị điều chỉnh
Công đoàn Việt Nam là tổ chức chính trị - xã hội của người lao động được thành lập trên cơ sở tự nguyện, đại diện cho người lao động, **hoạt động trên nguyên tắc độc lập**, chăm lo và bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp của người lao động; tham gia quản lý nhà nước, quản lý kinh tế - xã hội; tham gia thanh tra, kiểm tra, giám sát hoạt động của cơ quan nhà nước, tổ chức, đơn vị, doanh nghiệp; tuyên truyền, vận động người lao động học tập, nâng cao trình độ, kỹ năng nghề nghiệp, chấp hành pháp luật, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

Bí kíp

Có một anh chàng nhặt được một quyển bí kíp võ công và mang về nhà luyện.

Trang 1 : Miêu tả về võ công. Có thể hô mưa gọi gió. Độc bộ thiên hạ. Đưa người ta lên đỉnh cao của võ học.

Trang 2 : Cần phải tự cung (cắt “của quý”) mới có thể luyện ...

Sau một hồi đắn đo suy nghĩ. Anh ta hạ quyết tâm vung đao tự cung.

Xong việc anh nén đau đọc tiếp bí kíp

Trang 3 : .. không tự cung cũng không sao ...

Anh ta điên cuồng, nổi lửa lên đốt ngay quyển bí kíp. Khi sách cháy gần hết, trang cuối quyển bí kíp bay ra ,chàng trai đưa mắt nhìn

Trang cuối : Nếu đã tự cung thì sau khi luyện thành bí kíp “của quý” sẽ mọc lại

hỏi về luật & chính sách

Góp ý cho Hiến pháp

Cùng với Chính phủ và các ban ngành đoàn thể trong cả nước, các tổ chức xã hội dân sự như CCIHP cũng đang tổ chức lấy ý kiến người dân về việc sửa đổi Hiến pháp năm 1992. Một trong những nhóm người dân CCIHP phụ trách lấy ý kiến là nhóm lao động di cư. Bạn có thể gửi ý kiến đóng góp cho việc sửa đổi Hiến pháp qua địa chỉ email của BBT:

nhipsongtre@ccihp.org hoặc gửi thư đến địa chỉ văn phòng CCIHP: số 2, ngách 49/41, Huỳnh Thúc Kháng, HN. Toàn văn dự thảo Hiến pháp sửa đổi bạn xem tại: duthaoonline.quochoi.vn

góc thư giãn

Trung tâm Sáng kiến Sức khỏe và dân số (CCIHP)

ĐC: Số 2, ngách 49/41,
Huỳnh Thúc Kháng, HN
ĐT: 04 3 577 0261
Fax: 04 3 577 0260
Website: <http://ccihp.org>
Email: ccihp@ccihp.org
Email Ban biên tập:
nhipsongtre@ccihp.org

Chịu trách nhiệm:

Ths,BS Hoàng Tú Anh

Ban cố vấn

Ths,BS Phạm Vũ Thiên
(CCIHP)

Ths,LS Nguyễn Thị Hải
Hạnh (CDI Việt Nam)

Nguyễn Thị Diệu Linh

Phụ trách Ban biên tập:

Phùng Thị Hiền
Đặng Huyền Trang

Ban biên tập:

Vi Mạnh Cường
Lê Thị Hà
Lê Thị Hạnh
Vũ Thị Hằng
Nguyễn Văn Hiếu
Phạm Thị Hồng
Nguyễn Thị Mai Lan
Đoàn Ngọc Phước
Dương Thu Phương
Đình Văn Quân
Lê Thị Thảo
Lý Quốc Sinh
Nguyễn Tiến Ước

Bất bình đẳng giới... (tiếp theo trang 5)

Điều này bắt nguồn từ quan điểm về giới của mọi người trong xã hội xưa: “Người nam thường gắn với những công việc đòi hỏi sự mạnh mẽ, trí tuệ, có tính giao lưu xã hội, còn những việc tay chân nhẹ nhàng, không đòi hỏi trình độ sẽ được giao cho nữ giới. Đó là sự định kiến mà chúng ta cần thay đổi”

Cũng theo chị Thủy Tiên, những hình ảnh về sự phân chia công việc dựa trên vai trò, định kiến giới sẽ phần nào ảnh hưởng đến nhận thức của phần lớn mọi người, đặc biệt là trẻ em. Mặc dù chúng ta đã mất rất nhiều tiền bạc và công sức trong tuyên truyền bình đẳng giới, tuy nhiên nếu vẫn tiếp tục duy trì những hình ảnh này sẽ vô tình cổ vũ cho bất bình đẳng.

Về việc phải giải thích thế nào cho trẻ em khi chúng đem những hình ảnh này ra để “lý luận” chị Thủy Tiên cho rằng: “Bản thân bố mẹ phải là người đầu tiên nhận ra đó là hạn chế, sau đó mới giảng giải cho các bé. Ở độ tuổi đi học, các bé thường rất nghe lời giáo viên, cho nên, bạn nên đem điều này chia sẻ với thầy cô giáo. Về phía mình, bạn hãy nói cho trẻ biết rằng: trong xã hội xưa, người phụ nữ không được ra ngoài làm việc nên thường đảm đương việc nhà, còn nam giới đi làm kiếm tiền nên đảm đương luôn phần đối ngoại. Còn bây giờ, phụ nữ cũng phải đi kiếm tiền như nam giới nên những việc nhà cả hai cũng sẽ phải cùng nhau làm. Sau khi đi làm về, nếu chỉ có mẹ nấu cơm, rửa bát, quét nhà, tắm rửa cho con thì sẽ rất mệt, do đó bố mẹ cần cùng nhau làm việc nhà. Hơn nữa, nếu cùng nhau làm việc, các thành viên trong gia đình sẽ trở nên thân thiết hơn”.

Nguồn tin: Tâm sự bạn trẻ (tamsubantre.org)

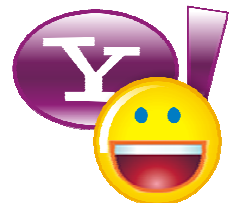

Địa chỉ của bạn

<http://tamsubantre.org>

1900 599 830

Dịch vụ thông tin và tư vấn chuyên biệt về Sức khỏe sinh sản, Tình dục, HIV và Tâm lý tình cảm.

Mọi ý kiến đóng góp cho chuyên san và tin bài, xin gửi về email ban biên tập: nhipsongtre@ccihp.org hoặc gửi thư theo địa chỉ của CCIHP

CCIHP
TRUNG TÂM SÁNG KIẾN
SỨC KHỎE VÀ DÂN SỐ

Dự án Thúc đẩy Quyền sức khỏe sinh sản, Tình dục cho Thanh niên công nhân các Khu công nghiệp tại Hà Nội